

Groep II

10 Juli 1960.

Goeden morgen, vrienden

Allereerst wil ik er op deze zondag op wijzen dat we een gastspreker krijgen en dat we daarom dus graag minder storing zouden willen hebben - een kleine poging om de zaak een beetje harmonisch te maken, anders krijgen we geen contact genoeg.

Goed, dat was dan de ambtelijke afdeling en dan wil ik nu eens gaan praten over:

OVER DE MODERNE TIJD EN OVER DE OUDHEID

Per slot van rekening, we horen steeds weer van berekeningen, van data, b.v.s wanneer is Jezus precies geboren? Volgens alle regels zal dat waarschijnlijk zijn geweest in het jaar 4 v. Chr., nietwaar? Wanneer is Jezus gestorven? En al die dingen meer. Tijd is klaarblijkelijk voor de mens wel heel erg belangrijk, maar de belangrijkheid van de tijd is toch klaarblijkelijk weer, mag ik zeggen, achtergebleven bij de belangrijkheid van het hemelsymbool. En om dat hemelsymbool terug te vinden, zouden wij eigenlijk wel een heel eind de oude tijd in moeten, want dan komen we terecht in b.v. de vroegste periode van Babylon. In deze tijd begint de mens voor het eerst allerhande hemeltekenen te zien. Hij ziet aan de hemel de figuren, die langzaam maar zeker de dierenriem worden. Overigens is hij nog niet ver gevorderd, want er zijn er nog geen 12, er zijn er maar 11. De 12^e wordt er later bijgemaakt, omdat ze graag voor elke maand een apart teken zouden hebben. Dat is n.l. het geval met de weegschaal en scorpio, die vroeger samen de draak hebben gevormd, of ook wel de schorpioen. De huidige Weegschaal is dus gevormd door de vroegere grijpscharen eigenlijk van scorpio.

In die tijd heeft de mens zich ook beziggehouden met alles wat er in die hemel te erkennen was, vergelijkend dus voor de wereld. Er was voor die tijd al een zekere astronomie, dat is waar, maar pas later wordt die astronomie een beetje geregeld. Tot op dat ogenblik heeft men bepaalde goden met bepaalde sterren vereenzelvigd, b.v. Prokryon die in die tijd heel schitterend was, is lang met Aeon, een god van tijd, maar ook wel met Belzar, een god van licht, vereenzelvigd. In deze dagen was het teken van de maagd een van de meest belangrijke aan de hemel, en deze maagd stond toen dus - u kunt dat zelf nog nagaan wanneer u een dierenriem voor u neemt - zoals nu nog, vlak voor scorpio of de draak. Dit heeft aanleiding gegeven tot een hele reeks verwarringen, godsdienstige verwarringen hoofdzakelijk. Waar wij ook komen in die oudheid, vinden wij altijd het moederimago uitgedrukt in de sterrenhemel, of we die nu Tanith noemen of misschien Onze Lieve Vrouw, of we spreken van Ishtar of in andere gevallen van Demeter, dat maakt weinig uit. Altijd weer wordt de maagd gezien als een teken van vruchtbaarheid en het is dit wat aanleiding heeft gegeven tot het geloof aan de maagdelijke geboorte van de grote meesters. In die oude tijd meende men niet dat daadwerkelijk een maagdelijke geboorte plaats vond, maar zo zeide men, in de geboorte speelt altijd de maagd een rol en wel: ze staat aan de horizon. Deze maagd is op dat ogenblik zodanig zichtbaar en we spreken nu over het verre Oosten, waar het wat anders ligt aan hier dat de draak net niet zichtbaar is. Wij zien dan de vrouw met het kind komen. Wanneer je nu b.v. astrologisch aan de hand van die oude regels, maar daarbij rekening houdende met de progressie van de moderne sterrenkunde, alles nagaat, dan vind je dat elke grootmeester in geestelijk opzicht inderdaad onder dit teken geboren is en daarmee staan we dan voor een tweede punt en dat is eigenlijk vaak een raadsel. We horen bij de geboorte van grote meesters over eigenaardige verschijnselen, zoals de ster van bethlehem, de dubbele zon op Boeddha's geboorte, en zo kunnen we verder gaan. Aan de hand van redelijk onderzoek en denken, kun je wel zeggen; nou ja, die dingen zullen wel rond die tijd, maar met precies op de geboortedag plaats hebben gevonden. De mens heeft dat gecombineerd tot een gebeuren. Maar toch blijft het vreemd, dat de geboorte van een groot meester dus, met tekenen in de hemel geschreven staat en dat zich bijzondere constellaties, bijzondere verschijnselen voordoen; voor Jezus, b.v.

is dat waarschijnlijk een conjunctie geweest van Jupiter met Uranus en Neptunus, dus kort achter elkaar drie keer herhaald zelfs. Hier moet een verband liggen en daarmee laten we dan de oudheid en haar astrologische opvattingen even wat rusten en gaan we kijken naar de modernere tijd.

Wanneer een meester met een bepaald sterrenteken geassocieerd kan worden, dan kan dit met alleen een kwestie zijn van menselijk voorstellingsvermogen. Het is te opvallend dat we overal met gelijke voorstellingen te maken hebben. Tanith b.v. wordt voorgesteld als staande op de wereldstier, verpletterend de draak. Maria wordt voorgesteld als staande op een aardbol of hemelbol, wederom verpletterend een slang of een draak. Deze symboliek zou kunnen worden herleid tot eigenschappen van de kosmos. Die eigenschappen komen zeer duidelijk tot uiting wanneer wij, alle astrologie overboord zettende ons gaan afvragen hoe deze verschillende liederen, die tot de aarde komen van de verre sterren, zouden kunnen werken op b.v. een wordend kind en in hoeverre zij in verband zouden kunnen staan met een geest, die incarneert. De moderne radiotelescopie bewijzen het. Vele verschillende soorten geruis bereiken de mensheid. Men spreekt hier over radiosignalen, zeker, maar indien men het bereik dat men ontvangt aanmerkelijk uitbreidt, krijgt men een sterke differentiatie te horen van elk gebied, en vreemd is hierbij, dat een grote wijdstelende radiotelescoop voor praktisch elk beeld van de dierenriem, waarop het in het bijzonder gericht wordt, een ander geruis laat horen, een andere toon. Klaarblijkelijk is er een staffeling van frequenties in het heelal en bepaalde frequenties staan daarbij in verband met bepaalde geesten, dus entiteiten van een bepaalde hoogte. Vanuit geestelijk standpunt gezien is het dwaas om aan te nemen, dat de geestelijke rijpheid een plaatsbepaling van het Al betekent, maar we kunnen wel aannemen, dat er een zekere associatie bestaat tussen de entiteiten die bezielend zijn voor een bepaald deel van de melkweg - want waar komt het op neer - en de krachten die zich in verband daarmee op de aarde kunnen manifesteren. En daarmee heb ik het belangrijkste punt wel bereikt en ik hoop dat ik het nog helemaal kan afmaken.

Aannemende een verhouding tussen sterrengeesten en meesters op aarde, zie ik overal de symboliek hernieuwd in de sterren, maar ook in het gedrag van de leraar. Een sterrengeest mag vergeleken worden bij een engel. Wij horen apocalyptisch van de strijd, die tussen de engelen en de draak met zeven koppen plaatsvindt. Die draak kan weer worden herleid tot scorpio. Licht en duister Waterman en Scorpio worstelen. Op het ogenblik is net de periode van de Waterman. Er is dus sprake van een van de weinige sterrenbeelden, die als mens of als engel worden afgebeeld. De krachten van Aquarius en de meesters, die Aquarius de aarde kan schenken, moeten dus in de eerste plaats worden gezien als primair menselijk. Zij hebben de zekere ijlheid en gelijktijdig de diepte, die wij aan een engel toeschrijven. De oude meesters, als b.v. Jezus, die komt kort voordat de Vissen de hemel gaan beheersen, hebben in hun leer de symbolen meegebracht van het komende teken. Ik denk hier b.v. aan Jezus met zijn vissers, de wonderbare visvangst, de wonderbare vermenigvuldiging van vis en brood. Het teken komt in Jezus leven steeds weer terug. Dat betekent voor mij, dat Jezus dus behoorde tot een bepaalde trap en een bepaalde fase en dat houdt ook in, dat deze fase niet kan overeenstemmen - althans niet volledig kan overeenstemmen - met een nieuwe wereldmeester. Wanneer Jezus ons bepaalde wonderen toont, ons daarnaast bepaalde leringen geeft, zo zal onze nieuwe meester, die Aquarius dus a.h.w. aankondigt, zeker voor ons moeten brengen een leer waarin, gewijzigd misschien, het oude nog wel doorklinkt, maar daarnaast vooral de mens naar voren komt, geen vissers, maar mensen. Geen vermenigvuldiging van vissen of een wonderbare visvangst, maar wonderen die direct en waarschijnlijk massaal met de mensheid in verband staan. De conclusie, die ik hieruit trek, is wel deze; Elk commentaar, dat door iemand uit de vorige periode gegeven kan worden omtrent het werk van de nieuwe leraar, moet gebaseerd zijn op een volgende fase van eigen beleven, dus niet op de oude ervaring. Zo niet, dan kan slechts van een onvolledige belichting sprake zijn,

En nu heb ik nog maar een paar woorden te zeggen. We weten allemaal dat de nieuwe wereldmeester werkzaam is. We weten allemaal, dat net nog een tijd zal duren, voordat zijn leer zich volledig openbaart, we kunnen echter nu reeds aanvoelen in welk opzicht die leer gaat verschillen van het oude en in welke zin zijn werk gericht zal zijn. Geen pogen om de mens met God in verband te stellen, zodat hij zich beweegt in het goddelijke als een vis in het water, maar het vormen van de mens tot een engel, die voor de troon van zijn God kan treden, dat is een verschil.

Onze gast van vandaag ik ben ook weer gevleid eigenlijk, dat ik hem mag inleiden zal u hoofdzakelijk spreken over de nieuwe leer, niet over de nieuwe wereldleraar. Hijzelf stamt uit een oude tijd uit de vorige periode. Luister goed naar wat hij u te zeggen heeft en tracht te begrijpen, dat hier niet alleen maar sprake is van een enkel wezen, dat desnoods als openbaring van goddelijke kracht op aarde werkt, maar dat hier sprake is van invloeden, die onmetelijk groot zijn. Bezielde sterren, die a.h.w. spreken met de aarde en zo hun invloed uitoefenen op deze tijd.

Daarmee moet ik mijn bijdrage gaan beëindigen. Alleen nog dit; We zullen moeten zien hoe de toestand van net medium is, om na te gaan of wij nog verder normaal kunnen sluiten, dan wel of we eindigen moeten, wanneer de gast is geweest. Het is al een keer goed gegaan, maar ik kan u dus niets zeggen over de verdere indeling van het programma. Ik vraag alleen uw aandacht voor onze zeer geëerde, beminde gast.

o-o-o-o-o

Goeden morgen, vrienden.

De tijden zijn rijp. De mensheid staat vergaard als rijp koren voor de sikkel en de vrees voor de dood waart over de wereld. Maar er is een nieuwe kracht gekomen, een nieuwe ster en er komt een nieuwe openbaring. Er zal veel moeten veranderen. Van de oude plichtigheid aan de vele goden en sterren is de mens gekomen tot het besef van de ene God en van die ene Vrederechter heeft hij langzaam maar zeker een nieuw begrip mogen vererven en hij heeft de Vader leren kennen. Maar is het genoeg, dat de mens uitgaat zeggende Vader en zich neerwerpt voor een god die hij niet kent? Nieuw zijn de tijden, nieuw wordt de plicht van de mens, nieuw wordt ook de weg, die leidt tot de waarheid.

Leven betekent één zijn met God, wanneer in u het koninkrijk Gods bestaat, zo is het begrensd en beperkt en deze beperking is noodzakelijk voor mensenbegrip, maar zij komt niet voort uit de kracht van den Vader en zij is geen symbool van het werk van den Eeuwige. Voorwaar ik zeg u, vrienden, vreemde wegen zult gij moeten gaan, wilt gij beantwoorden aan de nieuwe tijd, aan de nieuwe werkelijkheid, want voor u wordt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde geopenbaard. God openbaart zich in u. De Vader is het evenbeeld van de zoon. Wie ze niet kent uit zijn oorsprong, hij kent ze niet en verwacht ze beiden. Dit dan wordt een leer, een nieuwe leer en een nieuwe kracht, die u gegeven wordt uit de volheid van menselijk denken, maar ook uit de volheid van geestelijk deuken en streven. Indien gij gaat tot uw God, zo zult gij in Hem uzelve zien en weten; Hij en ik zijn één, niet ben ik God en toch is mijn wezen uit God, volledig en geheel, Gij zult niet zoeken als een slaaf naar een weg, maar gij zult erkennen dat wat is rond u. Wanneer een mens uitgaat en een lange weg moet afleggen, zo is hij vermoeid en hij rust. Maar indien hij rust op een verkeerde plaats, zo komen de rovers. Zij slaan hem neer en nemen zijn bezit en hij is overgeleverd aan de welwillendheid van de voorbijganger. Maar de mens, die zijn plaats wel weet te kiezen, hij kent de herberg, hij wordt gevoed en gelaafd en met hernieuwde kracht gaat hij voort, nimmer vergetend het einddoel. Tot nu toe heeft de mens gerust in net wilde woud, waarin de voortdurende dreiging van het duister heerste. Hij heeft zich gewend tot het onbegrepene en hij heeft de strijd tussen materie en geest toegespitst totdat hijzelve verloren is gegaan in de geschillen, die hij heeft opgeroepen. En toch is er weinig nodig om de waarheid te kennen, want dit zeg ik u; ik breng u ook een vreugdige boodschap. Stof en geest zijn één en in hun eenheid onbelangrijk zolang het licht in u is. Eens zeide ik; Gij zult uw licht niet onder de korenmaat stellen. Nu echter zeg ik u; Gij zult u niet onttrekken aan het licht, maar gij zult het in u doen branden, feller en laaiender, totdat de einder zelve licht is geworden en gij versmelt met wat rond u is. De nieuwe weg, die u wordt gebracht, is een weg van licht, van waar begrip en zegen en einde van de sluiers van bijgeloof. Geen voorrang voor het heilige, maar ook niet meer het foutieve beeld, de ark, of het symbolisch offer. Het is de tijd om zelf tempels ark en offer te zijn. Het is de tijd om zelve te zijn licht en kracht, orakel en waarheid. De tempel is gevallen en Jeruzalem is vergaan en toch, de stam van vrede leeft nog. Zij bestaat voor de mens die haar vinden kan. Dit nu zegt u de nieuwe leer; Erken het licht, dat in u leeft. Vraag niet; wat eist mijn geest of wat eist mijn lichaam, Vraag uzelf; Is hierin en kan ik in dit licht mijzelf erkennen? Kan ik in dit mij één voelen met het grote licht dat is alle kracht?

Dit is de grote en de enige wet van de nieuwe tijd. Het scheppend woord, dat eens in de bijbel wordt aangegeven als het begin; Er zij licht en er was licht wordt het erfdeel van de mens. Is

de wereld rond u duister, zo is de eis van deze tijd, dat gij die duisternis verdrijft. Is uw hart duister, zo werd u eens een licht en een teken gegeven. Nu echter wordt u gezegd; wees licht en wees uzelf een teken want slechts wie in zich erkent de scheppende kracht, die hem als deel van het scheppende is toegedacht, die hem eigen is en onvervreemdbaar, hoe en waar hij ook is, zal in het scheppen de schepper kennen voor wat hij is, zal scheppende één zijn met de schepper en in die eenheid onttrokken zijn aan de onvolmaaktheid van zijn dagen.

De leer komt, zij is vaag en wanneer mensenhanden haar hebben gebroken en verwrongen, zo zal zij u spreken van de geheime middelen om krachten te openbaren en te ontplooien. Maar in mijn tijd was de werkelijkheid; geloof en volbreng uit uw geloof. Geloof, en wees in die zekerheid de volbrenger van een wil.

De tijd, die komt, eist meer en geeft meer. Weet in uzelf de eenheid tussen u en het grote en openbaar het grote in het weten omtrent de eenheid. Er is geen tussenkomst, voorspraak meer nodig. Men heeft in mijn dagen gezocht naar een, die middelaar kon zijn tussen mens en God. Maar nu is de trap der engelen bijna voleind. Nu is de hoogste omwenteling voor de mensheid nabij gekomen en moet zij zelve binnentreden in de geheiligde tempel, waarin de Vader leeft. Zelf moet de mens treden voor zijn God en uit die God moet hij brengen de liefde voor het Al en nimmer zal hij deze verloochenen. Uit zijn kern van zijn God zal hij brengen de macht van het leven en nimmer zal hij verder brengen. Uit de wijsheid van zijn God zal hij brengen het begrip voor de veelheid der dingen en de eenheid daarin geopenbaard en alle dingen zullen hem een zijn. Want nieuw is de tijd en het licht rijst aan de einder. Voorbij is de nacht. Een dag van geestelijk licht begint. Maar wee hen, die de ogen sluiten en zich willen blijven verbergen in het duister. Gelukzalig zij, die het licht erkennen en dragen in het licht de taak van het licht, wordend licht in het lichtende en zo zijnde één met den Vader, in wiens huis zovelen wonen zonder die eenheid te beseffen.

Er ligt voor u een tijd, die strijd en onzekerheid brengt voor uw stoffelijk leven. Want volkeren zullen opstaan tegen elkaar, kronen zullen vallen en de aarde zelf zal zich wentelen als een vrouw in barensnood, maar deze dingen gaan voorbij en het licht is eeuwig. De tijden zijn bijna vervuld. Vervuld opdat weder kan komen het licht van de hemel, de kracht van waarheid.

Vreest niet, zorgt niet. Spreek niet over een einde van de wereld of een komende oorlog, maar leef in licht, want dit licht is uw wapen en uw schild tegelijk. Met licht in u is de vrede van de wereld, de bereiking van de ziel en de openbaring van het werkelijke. Neem u dan het licht en wees daarin geborgen, want de tijden gaan, die slechts zijn de zweep, die de Oneindige gebruikt om de mens te brengen tot het licht.

Gij zult gespaard zijn, zo ge het licht aanvaardt, niet uitverkoren maar bestemd om hen, die vrezen en lijden, te troosten en te verheffen, totdat zij het lichtende kunnen aanvaarden.

Moge, mijne vrienden, uw wezen licht en kracht zijn en moge de vrede, de Alwetende en de Alkracht (de Vader is de kern van ons wzen) met u zijn door alle tijden tot de eenwording, die ook gij eens zult bereiken.